

HETTONIS CAPITULARE.

(Hartzheim, Conc. Germ.)

Hæc capitula quæ sequuntur Hetto Basileensis Ecclesiæ antistes, et abbas cœnobii quod Augia ^a dicitur, presbyteris suæ diœcesis ordinavit : quibus monstrantur qualiter se ipsos ac plebem sibi commissam caste et juste regere, atque in religione confirmare debeant.

I.

Primo omnium discutienda est fides sacerdotum, qualiter credant, et alios credere doceant; ubi et exempla proponenda sunt, quatenus a creatura Crea-
tor, quantumcunque possit intelligi.

II.

Secundo jubendum, ut Oratio Dominica, in qua omnia necessaria humanæ vite comprehenduntur, et Symbolum apostolorum, in quo fides catholica ex integro comprehenditur, ab omnibus discatur tam latine, quam barbarice ^b : ut quod ore profertur, corde credatur et intelligatur.

III.

Tertio, intimandum est ut ad salutationes sacerdotales congrue responsiones discantur, ubi non solum clerici, et Deo dicatae, sacerdotali responsio-
nem offerant, sed omnis plebs devota consona voce respondere debet.

IV.

Quarto, ut fides Athanasii a sacerdotibus discatur, et ex corde ^c die Dominicæ ad horam recitetur.

V.

Quinto, ut sciant quid sit sacramentum baptismatis, et confirmationis, et quale sit mysterium corporis et sanguinis Domini : quomodo in eisdem mysteriis visibilis creatura videtur, et tamen invisibilis salus ad æternitatem animæ subministratur, quæ in sola fide continetur.

VI.

Sexto, quæ ipsis sacerdotibus necessaria sunt ad discendum, id est sacramentarium, lectionarium, antiphonarium, baptisterium, computus, canon pœnitentialis, Psalterium, homiliæ per circulum anni Dominicis diebus, et singulis festivitatibus aptæ. Ex quibus omnibus si unum defuerit, sacerdotis nomen vix in eo constabit : quia valde periculosæ sunt evan-
gelicæ minæ, quibus dicitur : Si cœcus cœco ducatum præstet, ambo in foveam cadunt (Matth. xv.).

VII.

Septimo, ut sciant tempora legitima ad baptizandum in anno; id est sabbato sancto Paschæ : ut illa trina mersio in baptismate imitetur triduanam mortem Domini, clarificatam resurrectione. Et idcirco usque ad octavum diem ipsa regeneratio sacra ab

^a Augia Dives, cœnobium est ord. S. Benedicti ad Rhenum, in diœcesi Constantiens.

^b Id est, Germanice, qua lingua loquebantur Franci, et ideo Latinis barbari dicti.

^c Pro memoriter.

A omni populo Christiano celebrabitur. Aliud vero tenitus baptismatis sabbato sancto Pentecostes celebrandum est. Si vero necessitas contigerit, omni tempore subveniendum est, quia necessitas vix habet legem : et ut vas ad fontem baptismatis, quod ad reliquos usus, nullatenus assumatur.

VIII.

Octavo, pronuntiandum est ut sciant tempora se-
riandi per annum ; id est, omnem Dominicam a ma-
ne usque ad vesperam, ne judaismo capiantur. Fe-
riandi vero per annum isti sunt dies, ut supra orsi
sumus : Natalis Domini, sancti Stephani, sancti
Joannis evangeliste, Innocentium, octava Domini,
Theophania, Purificatio sancte Mariæ, sanctum
Pascha, sicut superiori capitulo comprehensum est :
Rogationes tribus diebus, Ascensio Domini, sabbatum sanctum Pentecostes, sancti Joannis Baptiste,
duodecim apostolorum, maxime tamen sanctorum
Petri et Pauli, qui Europam sua prædicatione ilumi-
naverunt : Assumptio sanctæ Mariæ, Dedicatio basi-
licæ sancti Michaelis archangeli, dedicatio cuiuscun-
que oratorii, seu cuiuslibet sancti, in cuius honore
eadem ecclesia fundata est, quoj vicinis tantum
circummorantibus indicendum est, non generaliter
omnibus. Indictum vero jejuniū ^d, quando a pa-
latio, vel a domo fuerit denuntiatum, ab omnibus ge-
neraliter observetur. Relique vero festivitates per
annum, sancti Remedii, ^e sancti Mauricii, sancti
Martini, non sunt cogendæ ad seriandum, nec tamen
prohibendum, si plebes hoc caste et zelo Dei cu-
piunt exercere.

IX.

Nono, jubendum est iisdem sacerdotibus ut non
permittant secum mulieres habitare extraneas juxta
Nicænum concilium ^f, nisi eas tantum in quibus sus-
picio nulla male famæ oboriri potest.

X.

Decimo, ut tabernas non ingrediantur, nec seden-
do domi, nec in itinere occupati. Si vero necesse
habent ibidem aliquid emendi, missos suos dirigant,
et oblata in aliam domum conferant, et cum gra-
tiarum actione fideliter percipiant.

XI.

Undecimo, ut placita sacerdicia non observent,

^d A regibus Francorum indicta suis subditis je-
junia, leges apud Gregor. Turonensem L. xii.,
cap. 2.

^e Forte, S. Remigii.

^f Nicænum concil. , can. 3, tomo 1, pag. 137.

nec hæc jussores existant : nec canes ad venandum, nec accipitres, vel falcones, nec sparvarios, nec uliginos hodi, aut spectaculi licentiam habeant : sufficit enim eis quod in Psalmo legitur : *In lege Domini esse cœrum voluntatem, et in lege ejus meditari die ac nocte* (Psal. 1); et quod in Apostolo præcipitur : *Nemo militans Deo, implicit se negotiis sacerularibus, ut ei dilecat, cui se probavit* (II Tim. 2, 4).

XII.

Duodecimo, ut sciant quia nemo per pecunias ordinandas est, nec per munera ecclesiam debet occupare : quia si factum fuerit, et ipse, et ordinator eius deponendi sunt ; quia manifestum est, eos, qui talia agunt, Simoniaca heres ægrotare : et talem non per ostium in ovile ovium juxta Evangelii verba, sed ascendentem aliunde furum esse et latronem. Et non solum ipsi, qui hoc faciunt, sed et qui consentant facientibus, excommunicandi sunt.

XIII.

Tertio decimo, ut nullus vagante ex alia parochia audeat recipere, aut secum commorandi, aut missam celebrandi, nisi permissione nostra : nec ullius ecclesie aut plebis gubernacula suscipiendo, nisi præveniente conscientia nostra ; qui secus fecerit, excommunicabitur.

XIV.

Quarto decimo, ut in turguriis, ecclesiis non consecratis, vel in domibus, nisi forte visitandi gratia in infirmitate detentis, missarum mysteria non celebrent. Quod si fecerint, propter inobedientiam degradandos se sciant.

XV.

Quinto decimo, quod decima, quæ a fidelibus datur, Dei censu ^b nuncupanda est, et Deo ex integro reddenda. Cujus tertia pars secundum canonem Toletanum ^c, episcoporum debet esse. Nos vero hac potestate noli nolumus, sed tantum quartam partem, iuxta constituta Romanorum pontificum, et observantiam sancte Romanae Ecclesie, de eadem habere volumus ; quod si quis contentiosus inde repertus fuerit, sive ille clericus, sive diaconus sit, communione privabitur, et synodaliter censura judicabitur.

XVI.

Sexto decimo, ut unusquisque hoc provideat ut mulieres ad altare non accedant, nec ipsæ Deo dicatae in nullo ministerio altaris intermissioneantur. Quod si palæ altaris lavande sunt, a clericis abstrahantur ^d, et ad cancellos feminis tradantur, et ibidem repetantur. Similiter et presbyteri, cum oblatæ ab eisdem mulieribus offeruntur, ibidem accipiuntur, et ad altare deferantur.

XVII.

Septimo decimo, ut ipsi sacerdotes verbo et

^a Desunt alia verba : neimpe del facultatem, vel faciat potestatem.

^b Census forte legendum.

^c Concilium Toletanum nonum.

^d Ab altari nempe.

^e Pro a Presbyteris.

A exemplo prædicent, ut nullus usurpas accipiat, nec sesculpa, nec speciem pro specie. Quia valde infidelis et rebellis Dei iussionibus est, qui hoc agit : quod omnibus Christianis æque interdictum esse dignoscitur, maxime tamen sacerdotibus, qui forma et exemplum fidei omnibus esse debent.

XVIII.

Decimo octavo, ut nullus ordinatus, sive ordinandus migret de sua parochia ad aliam, nec ad limina apostolorum causa orationis, ecclesie suæ cura delicta ^f, nec ad palatium causa interpellandi : nec a communione suspensus ab alio communionem recipiendi, sine permissione et præscientia episcopi sui : quod si fecerit, nihil valet hujusmodi conzu-nio, aut ordinatio, aut demigratio. Et hoc omnibus fidelibus denuntiandum : ut, qui causa orationis ad similia beatorum apostolorum pergere cupiunt, dormi consilient peccata sua et sic profiscantur : quia a proprio episcopo suo, aut sacerdote ligandi aut exsolveardi sunt, non ab extraneo.

XIX.

Nono decimo, ut aliud in ecclesia non legatur ^g aut cantetur, nisi ea quæ auctoritatis divinae sunt, et Patrum orthodoxorum sanxit auctoritas. Nec falsa ^h angelorum nomina colant, sed ea tantum quæ prophætica, et Evangelica docet Scriptura : id est, Michael, Raphael.

Nec diversa sentiant in iudiciis penitentium, cum unus minus, alter vero magis, alteri adulando, alteri detrahendo placere velit : sed considerata qualitate personæ juxta modum culpæ agatur censura vindictæ.

XX.

Vigesimo, admonendi sunt ut perpendant quidquid a fidelibus datur, redemptio peccatorum est : ideo non gloriantur talibus sumptibus uti, sed magis emineant, quod in Veteri Testamento sacerdotibus dictum est : *Iniquitatem populi eos debere portare* (Num. xviii, 1, 23). Et ideo cum magno timore solliciti sint, quorum donis participantur : quia magnum periculum est fieri vite alienæ, qui nescit tenere moderamina vite suæ.

XXI.

Vigesimo primo, ut sciant et intelligent quid sit incepi crimen : et hoc unusquisque in sua parochia provideat, ne fiat ; et si factum fuerit, quantum celerimè potuerit, emendetur ; id est, nullus sibi accipiat de propinquitate usque in quinto genu ⁱ. Quod si ignoranter factum fuerit, non facile credatur, sed iudicio Dei examinetur : et non separantur in quarto genu, sed in penitentia cunctis diebus conjunctionis suæ perseverent. Similiter et vir duas uxores inter se similiter ratione conjunctas, aut uxor duos viros inter se eodem modo conjunclos, aut cumpater, aut

^f Pro derelicta.

^g Burchardus, lib. v, cap. 198.

^h Vide Tomi I concilii Romani decreta de angelorum nominibus pag. 65.

ⁱ Pro gradu vel generatione quinta.

commater, filiolus, aut filiola spiritualis de fonte, A perjurii, sed in veritate, quæ Deus est (si mentitur) aut de confirmatione, aut Deo dicata, aut alterius uxor vivente marito, aut alterius maritus vivente uxore. His talibus nulla ratione in matrimonium licetum est conjungi. In primo vero genu, vel secundo, si inventi fuerint scelus perpetrasse fornicationis, matrimonii jura ulterius se sciunt funditus perdidisse. In tertio vero genu si inventi fuerint tali criminis pollutos esse, digna pœnitentia eos subsequuntur et tamen matrimonii jura eis non vicissim ^a, sed ad alios non negentur. Ubi vero mancipia non unius, sed diversæ potestatis juncta fuerint, nisi consentientibus utriusque dominis, hujusmodi copulatio rata non erit. Quidquid vero negligendo sentitur, et virtute, qua potuerit, non emendetur; nam hujus copule auctor erit, qui huic negligendo consentit. Plura sunt, quæ ad incesti crimen scribi poterant, sicut in matre et filia, et noverca, et pene innumera, quæ menti ad scribendum non occurserunt. Hujusmodi tamen et his similibus personis copula maritalis in sempiternum subtrahitur.

XXII.

Vigesimo secundo, admonendi sunt ut sciант populi denuntiare quæ sint opera misericordiae cum fructibus suis, quæ evangelica et apostolica pagina complectitur, quibus pervenitur ad vitam: quæve opera iniquitatis cum fructibus suis multiplicibus, quibus calle sinistro ad æternum tenditur interitum. Et ut perjurii crimen omnimodo devitent: quia non solum in Evangelio vel reliquiis sanctorum crumen

^a Pro, non inter se in eodem gradu conjugantur.

A perjurii, sed in veritate, quæ Deus est (si mentitur) perpetrare dignoscitur.

XXIII.

Vigesimo tertio, admonendi sunt ut sciант quia in Ecclesiis quibus præsunt sponsi facti sunt: et ideo omni vigilantia qualiter eas decorrent, et eis incessanter deserviant, totius vitæ suæ vigilantiam impendant.

XXIV.

Vigesimo quarto, ut horas canonicas, tam nocturnas quam diurnas, nullatenus prætermittant. Quia sicut Romana Ecclesia psallit, ita omnibus ejusdem propositi viam tendentibus ^b faciendum est. Et non solum Novi Testamenti documenta sunt eamdem formulam observandi, sed etiam Veteris Testimenti, patet ratio: quia Prophetæ spiritu Sancto instinctus profert: *Septies in die laudem dixi tibi: et, media nocte surgebam ad confitendum tibi* (Psal. cxviii, 62, 164).

XXV.

Vigesimo quinto, ut plebis denuntient, qui filios, et filias spirituales quos in baptismate suscipiant, et eis fidejussores et sponsores existunt, et pro eis diabolo, cui antea mancipati fuerant, abrenuntiant, et ideo, usque cum adulti fuerint, et eis fidei suæ sponsionem et abrenuntiationis exposuerint et rediderint, in sua providentia habeant. Et quod illi pro eis spönderant, ab eis eadem responsa ex integrō exigant.

^b Forte tenentibus.

APPENDIX.

DIPLOMA LUDOVICI PII IMPERATORIS

Concessum Hettoni episcopo Basileensi pro monasterio Sintleozesavia, sive Rickenau, die 1st Decembri anni 816.

(Apud Grandidier, Hist. de Strasbourg, t. II, p. 16.)

In nomine Domini Dei et Salvatoris nostri Iesu Christi, Ludovicus, divina ordinante providentia, D imperator Augustus.

Si erga loca divinis cultibus mancipata propter amorem Dei, ejusque in eisdem locis sibi famulantes beneficia opportuna largimur, premium nobis apud Dominum æternæ remuneratio- nis rependi non diffidimus. Proinde noverit in- dustria, seu utilitas omnium fidelium nostrorum

tam presentium quam et futurorum, quia vir venerabilis Hetto Basileensis Ecclesie episcopus et abbas monasterii Sintleozesavia ^a, quod est situm in ducatu Alamanniæ, in pago videlicet Undresinse ^b, constructum in honore sancte Dei genitricis Mariae semperque virginis et sancti Petri principis apostolorum, obtulit obtutibus nostris immunitates domai et genitoris nostri Caroli bonæ memorie piissimi Augusti ^c, in quibus invenimus insertum quomodo

^a Id est, Richenan abbatia, dicta Sintleozesavia a nobili Suevo Sintlaus Alemanuœ prefecto, qui fundum prædictæ abbatis S. Pirminio fundatori concessit. Augia, Ow, Ax Teutonice significat pratrum. Monasterium primo appellabatur Sintlausowa, deinceps Augia, tandem succedente tempore propter divitias illius Augia *dives*, sive Richenau. Prædicta abbatia hodie est unita mensæ episcopali Constantiensi. De incrementis Augiae divitis consule Eccardum, tom. I Comment. de rebus Franc. orient., pag. 348, et Calmeti Diarium Helveticum, pag. 93.

^b De pago Undresinse tacent Besselins, in prædro- mo Chronicæ Gotwicensis, nec non ejus antecessor Paullinus, de pagis veteris Germaniæ. Multos quidem illi eruditæ viri omiserunt pagos, quos sensim dete- gunt inedita diplomata. Pagus vero Undresinse com- prebendebat circumiacenter regionem lacui Constantiensi, dicto Unteresee. Lacus enim Constanti- ensis, alias dictus Bodamicus, sive Podamicus (*der Bodensee*, vel *Bodmer See*) dividetur in duas partes, scilicet superiorem Obersee, et inferiorem Untersee.

^c Existat apud Crusium, in Annalibus Soemivis,